

Publicerad 2016-09-23 17:12 av Vindhjärta

Skriven 2016-09-23

I det dolda

Mitt liv är glädje

Det är ljus och kärlek

Men det finns ett mörker inombords
som få når

Ett mörker som sliter och drar

Stjäl emellertid all energi och glädje

Tårar letar sig fram

och slutar i en flod av gråt

När mörkret segrar

är jag söndersliten inuti

Psykiskt förlamad

Ett fotsteg känns som ett maraton

En konversation som ett mummel av ljud- ett irriterande skorr i mina öron

Hjärtat bultar så hårt att bröstkorgen nästan går sönder inifrån

Hela själen känns som ett stort blåmärke- känsligt för minsta stöt

En tomhetskänsla och dennes kusin hopplösheten blir mina följeslagare
tar bort mitt ljus

Mörkrets intåg är aldrig för evigt-

ersätts stundvis av det efterlängtrade ljuset

Kärlek och glädje följer,

men hopplösheten att inte orka består

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vindhjärta med Poeter.se id #37482 innehar upphovsrätten